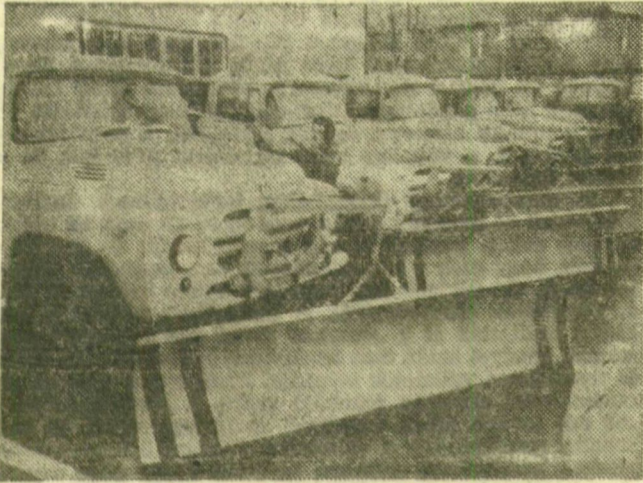

Tiszta város — télen

Hőkével felszerelt munkagépek a városgazdálkodási vállalat Pacsirta utcai épületének udvarán

A tél közeledtét csak december elején adták hírül az első hóhelyek, a Szegedi Városgazdálkodási Vállalatnál azonban már november 15-től várták ezt az évszakot. A hőkével felszerelt munkagépek indulásra készen állnak a vállalat Pacsirta utcai épületének udvarán. Nyolcvan köbméter magnézium-klorid-oldatot, 110 köbméter nátrium-klorid-oldatot és 170 köbméter homokkal kevert sót tartálkoztak arra az esetre, ha gyorsan járhatóvá kell tenni a csúszós utakat. Elsősorban az autóbuszok, villamosok útvonalait, a kórházak és akklimatizációs környékét, továbbá az élelmiszer-szállítást és a városon keresztül haladó forgalom számára fontos utakat tisztítják meg a lerakódott jégtől, a hótól. Csak azután takarítanak a többi utcában, a járdákon, a sétányokon, a buszmegállókban, valamint a gyalogátkelőhelyeken. Böven akadnak területek, ahol nem lehet gépekkel dolgozni. Ezekre is gondoltak, a kézi hőeltakarításra 180 embert tudnak mozdósítani.

Talán egész télen nem esik annyi hó, hogy ki kelljen használni az ügyeleti rendszert. Mindenesetre részletesen kidolgozták, mikor, hány gépkocsivezetőnek kell a szolgálati helyén, illetve a lakásban készenlétben állnia. Rövid idő alatt értesítik őket és a speciális berendezésekkel felszerelt gépkocsikon hamarosan városra szórhatják a sót az utakra.

Az első fokozatban 173 kilométer hosszú és egymillió

négyzetméter területű aszfaltot biztosítják a zavaralan közlekedést. Ehhez elsősorban magnézium-kloridot használnak, amely nem okoz számottevő kárt a járművekben és a növényzetben. Részletesen kidolgozták, mekkora mennyiség szükséges egy adott vastagságú hótakaró elolvasztásához. Ha a hó öt centiméternél nagyobb, nem célszerű sóval szórni az utakat, tolólapokkal, sóprúkkal kell eltakarítani. Régebben elterjedt használni az utak tisztán tartására a nátrium-kloridot. Azonban ez a vegyület átlagosan 15 százalékos pusztulást okozhat a környezetben, így mostanában már inkább csak a külterületeken szórják le. Ugyancsak gondot okoz az egész télen át leszárt homok, amelyet tavasszal össze kell takarítani. Újabban csupán a padkák nélküli utak síkosságát csökkentik ezzel a módszerrel, mert ezekről a járművek kerekai lesöprik az ott maradt homokot, s ezáltal a tisztulást is elősegítik.

A korszerű hőeltakarítási módszerek hozzájárulnak ahhoz, hogy a város közlekedése télen is zavartalan legyen. védik a lakók egészségét, kényelmét. De még így is előfordulhat, hogy a városgazdálkodási vállalat 24 óra alatt sem képes megbirkózni a lehullott hóval. Ez esetben nagy szükség van arra, hogy a gépkocsivezetők óvatossággal vezessenek, és mindenki az időjárásnak megfelelően öltözködjön.

J. E.

A jólét dinamikája

A Szovjetunióban az utóbbi 15 évben a dolgozók reáljévedelme körülbelül kétszeresére nőtt, miközben az adórendszer és az állami kiskereskedelmi árak, valamint a szolgáltatási díjak változatlanok.

A népgazdaság fejlődésével együtt tervszerűen emelkedik a munkások és alkalmazottak munkabére, s a kolhozparasztok pénzbevétele. Államilag gondoskodnak a minimálbérek, a munkás kategóriákban az alapbérek és besorolások növeléséről, a különösen nehéz klímaviszonyok és munkakörülmények között dolgozók bérének emeléséről, így minden szovjet családnak jelentősen növekedett a jövedelme.

Az utóbbi két ötéves tervben megvalósult szociális program megváltoztatta a munkások és alkalmazottak, s a közepes keresetű dolgozók bérszálaját. Abszolút mértékben és arányban is csökkent a kis keresetű rétegek létszáma.

Tíz év alatt 8,5-szeresére nőtt azoknak a száma, akiknek az egy családra jutó jövedelme 100 rubel, vagy annál több. Ekkora keresete 1965-ben csak a lakosság 4 százaléka volt, jelenlegi arányuk 40 százalék, 1980-ra pedig a lakosság felének lesz ekkora jövedelme.

A munkások és alkalmazottak bérét a tervek szerint ebben a tervidőszakban 17, a kolhoztagoké pedig 26 százalékkal növelik. A nem termelő ágazatokban 31 millió ember kap jelentős fizetésemelést. A tervidőszak végén megkezdődik a munkások és alkalmazottak minimálbérének, valamint alappérének és besorolásának újabb növelése.

A lakosság reáljévedelmének alakulásában fontos a társadalmi fogyasztási alapok növekedése, amelyből a munkabér mellett sokféle szociális intézkedést, így a nyugaldíjakat, a munka- és életkörülmények javítását fedezik. Öt év alatt ezek a társadalmi alapok 30 százalékkal gyarapodtak.

Az állam nagyobb összegeket fordít a közszükségleti cikkek termelésének bővítésére. Az elmúlt tíz évben a szovjet ipar gyakorlatilag megkettőzte a közszükségleti cikkek gyártását és bővítette a választékot. Az utóbbi három évben a Szovjetunió az első helyet foglalta el a háztartási hűtőgép gyártásában.

Változóban van az élelmiszer-fogyasztás szerkezete is. Több hús, tej, tojás, zöldség és gyümölcs fogy, valamelyest csökken a burgonya és a kenyérfélék fogyasztása. A nemzetközi összehasonlító adatok szerint a táplálkozás a kalóriatartalmat tekintve nem marad el olyan fejlett államoktól, mint az NSZK, Anglia, bár az állati fehérje fogyasztásában az arányok még alacsonyabbak.

Ezzel együtt a szovjet fogyasztói igényeit néhány élelmiszerből még nem tudják kielégíteni. S nem arról van szó, hogy a kereskedelmi hálózatban

nincs elég közszükségleti cikk; a szovjet lakosság nagy része mindinkább az értékesebb cikkeket igényli. Több jó minőségű — bár drágább — terméket keresnek, nagyobbak a követelmények a választék, a dívtárgyak és a szolgáltatások iránt. Ez ma egyaránt érvényes a városi és a falusi lakosságra.

A szovjet közgazdászok arra a következtetésre jutottak, hogy a kereskedelemben már nemcsak az alap-szükségleteket kell kielégíteni, hanem a meglévő cikkek nagyobb választéka iránti igényeket. Vagyis, az igényeket nem a ruhatár, a cipők megszerzése, hanem ezek gyarapítása diktálja. Ugyancsak ezzel az indítékkal cserélik fel újabbakat a hűtőszekrényeket, a televíziókat (elsősorban színes készülékekre), a bútorokat, s evébe tartós fogyasztási cikkeket. (BUDAPEST — APN).

Gleb Szpiridonov, az APN szemléirője

Fiatalok szolidaritása

A Német Demokratikus Köztársaságban hét évvel ezelőtt hozták létre a Szabad Német Ifjúsági Szövetséget szolidaritási alappal, amely a fejlődő országoknak, a nemzeti függetlenségükért küzdő fiatal államoknak nyújtandó internacionalista segítség céljait szolgálja.

Az alapba ez ideig 47 millió márka folyt be — ezt az összeget a kommunista műszakok alatt gyártott termékek értéke, különböző városrendezési munkálatoknak a bére és az egyéni hozzájárulások alkotják.

A szövetség akciói sorából kiemelkedik a „Vietnam iskolának” nevezetű akció, amelynek során a testvéri ország 11 iskolája kapott új oktatási felszerelést az NDK fiataljaitól. A szövetség állandó jelleggel gondoskodik arról az 1500 chilei hazafiról is, akik a chilei fasiszta puccs óta élnek a Német Demokratikus Köztársaságban.

Adatok és tények

Magyar—lengyel ipari együttműködés

A Lengyelországba érkező magyar utast meglepi azoknak a különféle termékeknek és berendezéseknek a mennyisége, amelyeket hazájában gyártottak. Alighogy elhagyja a pályaudvart vagy repülőtérrel, valószínű, hogy a lengyel utak és utcák közlekedő számos Ikarus autóbussz valamelyikét látja meg. Az utcákon sok a magyar bor, különféle édességek, halakonzervek, paprika kapható, továbbá bőrcipők, pamuttermékek, bútorok a gyógyszertárakban magyar orvosok.

Az 1976. januárjában alá-

írt több évre szóló lengyel—magyar kereskedelmi kormányegyezmény értelmében a Lengyelországba irányuló magyar export értéke az 1976—80-as időszakban elérte az 1,2 milliárd rubelt, de már ma, az időszak felénél, nyilvánvaló, hogy ezt a tervet jelentős mértékben túlteljesítik.

Minden jel arra mutat, hogy a Magyarország és Lengyelország közötti kereskedelmi forgalom egyre jelentősebb lesz mindkét ország gazdasága számára. A magyar és lengyel iparnak az utóbbi években bekövetkezett gyors fejlődése és

szervezete egyre szélesebb lehetőségeket teremt a kölcsönös árucseré számára.

A Varsó, Krakó, Gdansk és más lengyel városok, falvak üzleteiben látható „Made in Hungary” feliratú termékek természetesen csak részben alkotják a Lengyelországba irányuló magyar exportnak. A listán találhatók: beruházási javak — vegyipari, könnyűipari és élelmiszeripari gépek és berendezések, mezőgazdasági, vendéglátó- és hűtőipari gépek, szerzőgépek, autófelszerelés, orvosi műszerek, erősáramú rádióelektronikai termékek; fűtő- és nyersanyagok — timföld, bauxit, kőolajtermékek, alumínium, valamint alumínium termékek és féltermékek, vegyi termékek, vasúti kocsik, a már említett autóbusszok és különleges gépjárművek, s végül a lengyel mezőgazdaság számára igen fontos komplett marha- és sertéshizlaldák.

Évek óta kedvezően fejlődik az ipari együttműködés és kooperáció a Wroclawtól nem messze levő Jelzi Gépkocsigyár és az ismert győri Rába Művek, valamint a Csepel Autógyár között. A Jelziben gyártott tehergépkocsikhoz a Rába szállítja a hátsó hidakat és a Csepel Autógyár a kormányberendezéseket.

Magyar cégek részt vesznek a Polski Fiat 126n termelésében is, hat fontos részegységet szállítanak a napszerű kisautóhoz. A Bielsko-Bialai gépkocsigyárba szállított magyar termékek értéke a jelenlegi ötéves terv-időszakban megközelíti az 50 millió rubelt. A magyar üzemből gyártott részegységek megtalálhatók a 125-ös Polski Fiatokban és a lengyel tehergépkocsikban is.

A szorosabbá váló kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok másik példája lehet az az 1973-ban aláírt egyezmény, amelynek értelmében Magyarország nyolc-nyolc szállít a lengyel vasútparnak a cserében poliszter műanyagot kap. Mindezek fél exportjának az értéke — a jelenlegi árat alapul véve — 1978—85 között 200 millió rubelt tesz ki.

Jerzy Roman (INTERPRESS—KS)

1981-re

Kilencmillió állampolgár

A demográfusok számításai szerint Bulgária kilencmilliomodik állampolgára 1981-ben fog megszületni. 1900-tól napjainkig az ország népessége megkétszereződött, és elérte a 8,8 millió főt.

Bulgáriának a török uralom alóli felszabadulása (1878) után a népesség száma 1934-re kétszeresedett meg, és elérte a 6 milliót. A jelenlegi 55 ezer fős évenkénti növekedési ütem mellett a következő duplázódás valószínűleg 120 év múlva várható.

A század elején Bulgária a magas születési arányszámú országok között volt (42 ezrelék). Azonban 1966-ra bizonyos ingadozások után a születési arány elérte a legalacsonyabb szintjét (14,9 ezrelék). A kormány demográfiai politikája nyomán a születési arányszám megnőtt, és stabilizálódott, 1977-ben elérte a 16,1 ezreléket.

Jelentősen csökkent a csemetemohalandóság. 1944-ben halálozási arányszáma 1000 élve születésre 120 volt, ez 1977-re 23,7-re csökkent.

Az ország iparosítása jelentős változásokat hozott a lakosság területi megoszlásában. Amíg még 1965-ben is a lakosság nagyobb része falun élt, addig ma már a városokban 5,3 millió, a falvakban 3,5 millió ember lakik.

A javuló életkörülmények és az 1951 óta ingyenes orvosi ellátás következtében erősen emelkedett az átlagos életkor, ugyanakkor nőtt a lakosság „demográfiai előregedése”, az átlagos életkor terén 71,3 évvel Bulgária a világon az első helyek egyikét foglalja el. Különösen nagymértékben nőtt ez a mutató a nőknel, akiknek átlagos életkora most 74 év.

(BUDAPEST—SOFIA—PRESS).

HÁZASSÁG

I. kerület

Szeged: Dr. Cseh István és Tóth Márta Piroksa, Balla Ferenc és Aleksza Mária Agnes, Bakai János és Papdi Mária, Pataki István András és Szabó Agnes Viola, Tompa László és Peres Józsa, Bodor Ernő és Benedek Mária, Szentesi Ferenc és Kovács Judit Illdikó, Loszák Mihály és Gárgyán Erika, Farkas Mihály Zoltán és Miklós Mária, Csanádi Zoltán és Hossó Katalin Magdolna, Renák Róbert és Lamper Éva Rozália, Varjasi Attila és Tóth Anna Mária, Pilyi Wiktor és Révész Judit Etelka, Tóth András és Szemerédi Éva Anna, Daru Sándor és Hunyadkúti Zsuzsanna házasságot kötöttek.

SZÜLETÉS

I. kerület

Szeged: Tóth Sándornak és Újváry Ilonának Sára Katalin, Szécsi Imréné és Huszta Agnesné, Szabolcs, Szekeres Sándornak és Németh Julannának Zoltán Gábor, Apró Ferenc Istvánnak és Janó Annának Ferenc, Jancsik Györgynek és Varga Valériának György, Matyasovszki Jánosnak és Fáyol Aranka Annának Erika Illdikó, Széll Ferencnek és Misan Anna Evának Ferenc, Süli Józsefnek és Tari Erzsébetnek Róbert, Györgyev Milvónak és Rádivy Miroslavának Bránilmir, Nagy Sándornak és Miklós Julannának Krisztina, Szabó János Imréné és Simondán Mária Erika, Szilágyi Ilénnek és Kender Erzsébetnek Melinda, Szilágyi Ilénnek és Kender Erzsébetnek Ilés, Mihály Menyhért Lászlónak és Tóth Margitnak Zsolt, Bani Nándor Miklósnak és Csemmer Rozáliának Nándor József, Kalmár Ilénnek és Nagy Mária Erzsébetnek Levente, Tóth Gyulának és Herbály Eszternek Gyula, Pápay Lászlónak és Lengyel Erzsébetnek Zolt, dr. Fürstner Pálnak és Kardos Adamovits Editnek Pál Balázs, Vincze Sándor Imréné és Lajkó Márának Gábor, Zékány Józsefnek és Barta Éva Zsófiának Gábor József, Kispál Györgynek és Tóth Erzsébetnek Mónika Erzsébet, Tülkös Józsefnek és Sáringer Margitnak Margit, Varga Józsefnek és Sere Eszter Erzsébetnek Katalin, Horváth Albert Imréné és Provos Mária Erzsébetnek Gyula, Balint Sándor Gyulának és Lobozár Mária Sándor, Borócz Istvánnak és László Ilonának Gábor, Sánta Sándor Lászlónak és Dombegy-

Családi események

házi Ilonának Norbert, Fekete Péternek és Szőrényi Anna Mária Katalin, Péter József, Martonosi Jánosnak és Kormányos Ilona Mária, Andrák, Ördög Józsefnek és Farkas Margitnak Anikó, Tölgyesi Elemérnek és Hudák Editnek Csaba, Papdi Szilveszternek és Borsos Mária Péter, Monostori Antalnak és Csizrok Mária, Sisi Jánosnak és Szabó Margitnak János, Nadas Tibornak és Dudás Gizellának Tibor, Nagy Mátyásnak és Makra Erzsébetnek Mátyás, Jéga-Szabó Gáspárnak és Vigh Erzsébetnek Anna, Balint András Jánosnak és Olványi Magdolnának Zoltán, Cene Istvánnak és Csanád Mária Margitnak Ferenc, Patócs Géznak és Nagy Zsuzsannának Zsuzsanna Borbála, Deutsch Pálnak és Gergely Annának Róbert nevű gyermekük született.

HALALOZÁS
I. kerület
Szeged: Bullás Sándorné Förges Anna, Kiss Gyuláné Molnár Éva, Gergely András, Kovács Ferenc József, Wolf Péter, Galgóczi Antal, Kósa Balázs, Brankó Antalné Géder Julianna, Juhász Sándor, Nagy Sándor, Patlakfalvi János, Farkas-Csamangó Pálné Weber Erzsébet, Polvák Bertalané Tóvizi Justina, Agócsi Andrásné Szőke Veronika, Kiss Erzsébet, Schütz Mária, Klimes Edit, Beatrix, Nacs József, Forgó Albert, Gondí Kálmáné Szokolai Eszter, Tanács Antalné Juhász Julianna, Palánka Istvánné Emődi Rozália, Miszlai Gyula, Szabó-Gálba Antal, Palotás Jánosné Ambrus Erzsébet meghalt.

III. kerület
Szeged: Papp György, Juhász Antalné Szabó Erzsébet, Jótárt János, Balint Mihályné Fehér Katalin Julianna, Hódi Lajosné Szankovics Ilona, Pap Szilveszter, Sarusi Józsefné Szabó Mária, Korányi Lajosné Dancsó Viktória, Halasi Lajosné Bozók Ilona, Hódi István Ferenc, Kisapáti István, Gémes Sándorné Kakuksi Rozália, Sácz Károly, Mészáros Dezsőné Fülöp Margit, Borbély Jenő, Tálpai Dezsőné Nagy Mária Ilona meghalt.